BENDROJO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. liepos 10 d.*

„EŽŪOGF — Garantijų skyrius — EŽŪGF ir EŽŪFKP — Nefinansuojamos išlaidos — Džiovintos vynuogės — Vynas — Graikijos patirtos išlaidos — Vienkartinė finansinė pataisa — Apskaičiavimo metodas — Sąskaitų patvirtinimo procedūros pobūdis — Ryšys su Sąjungos finansuotomis išlaidomis“

Byloje T-376/12

Graikijos Respublika, atstovaujama I. Chalkias, E. Leftheriotou ir S. Papaïoannou,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą D. Triantafyllou ir H. Tserepa-Lacombe

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2012 m. birželio 22 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą 2012/336/ES dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus, Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) (OL L 165, p. 83), kiek jis susijęs su Graikijos Respublika dėl džiovintų vynuogių sektoriaus už 2007, 2008 ir 2009 finansinius metus ir dėl vyno sektoriaus

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. Dittrich, teisėjai J. Schwarcz (pranešėjas) ir V. Tomljenović,

posėdžio sekretorė S. Spyropoulos, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. sausio 9 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą[2]

(Praleista)

* Proceso kalba: graikų.

2 — Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

Procesas ir šalių reikalavimai

22 2012 m. rugpjūčio 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Graikijos Respublikos pareiškimą, kuriuo ji pareiškė šį ieškinį.

23 Graikijos Respublika Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jis su ja susijęs,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

24 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

(Praleista)

1.3. *Dėl išlaidoms vyno sektoriuje taikytos pataisos*

150 Graikijos Respublika pateikia keturis ieškinio pagrindus dėl pataisos, taikytos išlaidoms vyno sektoriuje. Nurodydama trečiąjį ieškinio pagrindą ji teigia, kad Komisija atliko finansines pataisas, susijusias su daugiau nei prieš 24 mėnesius patirtomis išlaidomis, ji pažeidė teisinio saugumo principą ir apribojo teisę į gynybą ir teisę būti išklausytam. Ketvirtasis ieškinio pagrindas grindžiamas fakto klaida, nes plotai sureguliuoti nesilaikant 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo (OL L 179, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 26 t., p. 25) 2 straipsnio 3 dalyje nustatytos tvarkos. Penktasis ieškinio pagrindas grindžiamas aplinkybe, kad atlikta pataisa ir jos apskaičiavimo būdas prieštarauja Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsniui ir gairėms ir kad ši aplinkybė lemia neproporcingus rezultatus. Šeštasis ieškinio pagrindas grindžiamas fakto klaida nustatant bendrą sureguliuotą plotą ir vidutinę sodinimo teisių vertę, nepakankamu motyvavimu ir proporcingumo principo pažeidimu.

Komisijos tarnybų pozicija pasibaigus administracinei procedūrai

151 2012 m. kovo 12 d. galutinėje pozicijoje Komisija nustatė Graikijos Respublikai kaip vienkartinę pataisą 21 336 120 eurų sumą ir sumažino sumą, kuri buvo pasiūlyta 2010 m. rugpjūčio 26 d. oficialiame pranešime.

152 Dėl vienkartinės pataisos pagrįstumo iš suvestinės ataskaitos matyti, kad remiantis Reglamento Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalies a punktu Graikijos institucijų atliktas iki 1998 m. rugsėjo 1 d. neteisėtai pasodintų vynuogynų sureguliavimas neatitinka teisės aktų (suvestinės ataskaitos 7.2.1 punktas). Nesant veikiančio vynuogynų registro prašymai sureguliuoti neteisėtai apsodintus plotus negalėjo būti tvarkomi taip, kad būtų užtikrintos garantijos, būtinos vykdant Reglamento Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalies a punkto nuostatas atitinkantį nagrinėjimą ir sureguliavimą, o Graikijos institucijos neįrodė, kad šie apsodinti plotai atitinka plotus, kuriuos išnaikino prašymą sureguliuoti pateikęs gamintojas arba jo protėviai, kad už ankstesnį išnaikinimą nebuvo suteikta priemoka pagal Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus ir kad prašymą sureguliuoti pateikęs gamintojas nepardavė ar neperleido sodinimo teisių, susijusių su šiuo išnaikinimu (suvestinės ataskaitos 7.2.1 punktas).

153 Kalbant apie pataisos apskaičiavimo būdą, reikia pažymėti, kad iš suvestinės ataskaitos matyti, jog, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad neįmanoma tiksliai apskaičiuoti nustatytų pažeidimų finansinio poveikio, Komisija apskaičiavo sumą, lygią 2008 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 479/2008 dėl bendro vyno rinkos organizavimo, iš dalies keičiančio reglamentus (EB) Nr. 1493/1999, (EB) Nr. 1782/2003, (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 3/2008 ir panaikinančio reglamentus (EEB) Nr. 2392/86 bei (EB) Nr. 1493/1999 (OL L 148, p. 1), 86 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatose numatytam mokesčiui, t. y. mokesčiui, kuris yra mažiausiai du kartus didesnis už atitinkamos sodinimo teisės atitinkamame regione vidutinę vertę (suvestinės ataskaitos 7.2.3 punktas). Taikydama šias nuostatas Komisija nusprendė, kad sąskaitų patvirtinimo procedūros tam tikrais atvejais pakeičia Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 dalyje numatytą sureguliavimą, visų pirma dėl Graikijos institucijų remiantis Reglamento Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalimi atlikto sureguliavimo, kurį ji laikė neatitinkančiu šių nuostatų (suvestinės ataskaitos 7.2.3 punktas). Komisija laikėsi nuomonės, kad metodas, grindžiamas sodinimo teisių verte, yra tinkamas apskaičiuoti finansinei pataisai, pateisinamai atsižvelgiant į nuolatinę grėsmę fondams atlikti neteisėtus mokėjimus už nesureguliuotus plotus, kaip numatyta Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnyje (suvestinės ataskaitos 7.2.3 punktas).

154 Visų pirma reikia išnagrinėti penktąjį ieškinio pagrindą, grindžiamą aplinkybe, kad atlikta pataisa ir jos apskaičiavimo būdas prieštarauja Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsniui ir gairėms, ir tuo, kad ši aplinkybė lemia neproporcingus rezultatus, nes Graikijos Respublika ginčija teisinį pagrindą, kuriuo remiantis nustatyta finansinė pataisa.

Šalių argumentai

155 Graikijos Respublika tvirtina, kad nustatytai pataisai apskaičiuoti pagal analogiją taikydama Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 ir 2 dalis Komisija veikė savavališkai, nepagrįstai ir prieštaraudama Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsniui ir gairėms. Nors pagal pastarąjį straipsnį Komisija gali nuspręsti dėl sumų, kurių Sąjunga nefinansuos, Reglamento Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalies a punkto neatitinkantis sureguliavimas negali būti laikomas išlaidomis, fondų finansuojamomis pažeidžiant Sąjungos taisykles, dėl ko patvirtinant sąskaitas gali būti nustatyta pataisa. Pagal Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnį gali būti taikoma tik pataisa, apskaičiuojama naudojant fiksuoto dydžio normą, taikomą fondų finansuojamoms išlaidoms, o apskaičiavimas pagal analogiją taikant Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnį nenumatytas nei jokiame su sąskaitų patvirtinimu susijusiame teisės akte, nei pastarajame reglamente.

156 Be to, Graikijos Respublika tvirtina, kad pataisa nesusijusi nei su pagrindinės ar papildomos patikros neatlikimu, nei su išlaidomis, fondų finansuotomis pažeidžiant Sąjungos taisykles, nei su fondams padarytos žalos dėl to, kad valstybė narė neatliko kontrolės, atsiradimu. Taip pat Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnyje numatytas mokestis skirtas valstybės narės, atsakingos už sureguliavimą, išlaidoms padengti ir neturėtų atitikti nuostolių, fondams padarytų dėl to, kad neteisėtai apsodinti plotai sureguliuoti nesilaikant Reglamento Nr. 1493/1999 nuostatų. Galiausiai Graikijos Respublika pažymi, kad pataisa yra neproporcinga.

157 Komisija pripažįsta, kad nustatytos pataisos apskaičiavimo metodas nėra numatytas, tačiau tvirtina, kad remiantis Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 dalies antra pastraipa sąskaitų patvirtinimo procedūra gali pakeisti neteisėtai apsodintų plotų neatlikto sureguliavimo procedūras. Šiame straipsnyje numatytu mokesčiu nesiekiama padengti valstybės narės dėl pavėluoto neteisėtai apsodintų plotų sureguliavimo patirtų išlaidų ir administracinių išlaidų, bet jis siejamas su sodinimo teisės verte, kaip nurodyta minėtame straipsnyje.

158 Komisija mano, jog dėl to, kad nesureguliuoti plotai yra neteisėti, bus patirta išlaidų BŽŪP nenaudai, susijusių su nuolatine neteisėtų mokėjimų iš fondų rizika, o tai turi finansinių pasekmių, kurių neįmanoma tiksliai apskaičiuoti. Taigi finansinės pataisos apskaičiavimo metodas, grindžiamas sodinimo teisių verte, yra tinkamas ir nėra nei savavališkas, nei nepagrįstas. Iš tiesų jis išplaukia iš

Reglamento Nr. 479/2008, o fiksuoto dydžio suma nuostoliams, kuriuos patirs fondai, padengti gali būti nustatyta pagal sodinimo teisių vertę, naudojamą sureguliavimo mokesčiui apskaičiuoti. Komisija taip pat pažymi, kad nežinodama paramos, kuri bus suteikta ateityje, sumos ji negalėjo įgyvendinti savo nusistovėjusios praktikos fiksuoto dydžio finansinių pataisų srityje ir galėjo remtis tik sodinimo teisių verte. Be to, Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio taikymo pranašumas tas, kad atitinkami vynuogynai įteisinami taip pat, kaip ir sumokėjus sureguliavimo mokestį, o paskui vynmedžių augintojai gali gauti paramą.

Bendrojo Teismo vertinimas

159 Visų pirma reikia priminti nuostatas, į kurias atsižvelgdama Komisija nustatė Graikijos Respublikai vienkartinę finansinę pataisą, nes remiantis Reglamento Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalies a punktu atliktas iki 1998 m. rugsėjo 1 d. neteisėtai pasodintų vynuogynų sureguliavimas neatitinka teisės aktų.

160 Reglamento Nr. 1493/1999, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 479/2008, 2 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyta:

„2. Vynuogės, išaugintos plotuose:

a) kuriuose vynmedžiai buvo pasodinti iki 1998 m. rugsėjo 1 d. ir

b) kurių derlių pagal Reglamento (EEB) Nr. 822/87 6 straipsnio 3 dalį arba 7 straipsnio 4 dalį buvo galima realizuoti tik distiliavimui,

negali būti panaudotos vyno, kuriuo bus prekiaujama, gamybai. Iš tokių vynuogių gautus produktus galima išleisti į apyvartą tik distiliavimui. Tačiau šių produktų negalima naudoti alkoholiui, kuriame faktinė alkoholio koncentracija yra 80 tūrio proc. ar mažesnė, gaminti.

3. Jei valstybė narė yra parengusi vyno gamybos potencialo inventorinį sąrašą pagal 16 straipsnį, ji gali nukrypti nuo šio straipsnio 2 dalies. Toks nukrypimas leidžiamas iki 2008 m. liepos 31 d. ir tuo pačiu atitinkamoms zonoms leidžiama gaminti vyną, kuriuo bus prekiaujama.

Šis nukrypimas leidžiamas:

a) jei gamintojas jau yra išnaikinęs vynuogynus lygiaverčiame pagal gaunamą derlių plote, išskyrus atvejus, kai toks augintojas už vynuogynų išnaikinimą atitinkamame plote yra gavęs priemoką pagal Bendrijos ar nacionalinius teisės aktus;

<...>“

161 Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Gamintojai, sumokėję mokestį, ir ne vėliau kaip iki 2009 m. gruodžio 31 d., sureguliuoja be atitinkamos sodinimo teisės, jei taikytina, iki 1998 m. rugsėjo 1 d. vynmedžiais apsodintus plotus.

Nepažeidžiant procedūrų, atliekamų vykdant sąskaitų patvirtinimą, pirmos pastraipos nuostatos netaikomos plotams, sureguliuotiems remiantis Reglamento <...> Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalimi.

2. 1 dalyje nurodytą mokestį nustato valstybės narės. Jis yra mažiausiai du kartus didesnis už atitinkamos sodinimo teisės atitinkamame regione vidutinę vertę.“

162 Kaip matyti iš šio sprendimo 158 punkto, Komisija nusprendė, kad vykdydama sąskaitų patvirtinimo procedūrą ji turi teisę nustatyti vienkartinę finansinę pataisą, lygią Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 dalyje numatyto mokesčio, kurį sumokėję gamintojai gali sureguliuoti be atitinkamos sodinimo teisės vynmedžiais apsodintus plotus, dydžiui.

163 Tada reikia priminti teismo praktiką, pagal kurią valstybių narių pateiktų sąskaitų, susijusių su fondų finansuojamomis išlaidomis, patvirtinimo procedūra visų pirma siekiama konstatuoti išlaidų tikrumą ir tvarkingumą (žr. Teisingumo Teismo sprendimus: 1979 m. vasario 7 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, 15/76 ir 16/76, Rink. p. 321, 28 punktą, 2001 m. sausio 11 d. Sprendimo *Graikija / Komisija*, C-247/98, Rink. p. I-1, 13 punktą ir 2002 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Vokietija / Komisija*, C-377/99, Rink. p. I-7421, 51 punktą). Be to, vykdydama atitikties patvirtinimo procedūrą Komisija privalo taikyti finansinę pataisą, jeigu prašomos finansuoti išlaidos padarytos pažeidžiant Sąjungos taisykles, nes tokia finansine pataisa siekiama neleisti, kad fondams tektų padengti sumas, kurios nebuvo skirtos atitinkamais Sąjungos teisės aktais siekiamam tikslui finansuoti (Teisingumo Teismo sprendimai: minėto 2001 m. sausio 11 d. Sprendimo *Graikija / Komisija* 14 punktas ir 2004 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Graikija / Komisija*, C-332/01, Rink. p. I-7699, 63 punktas).

164 Šiuo aspektu Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnio 1 dalyje, kurioje iš esmės pakartotos Reglamento Nr. 1258/99 7 straipsnio 4 dalies nuostatos, nustatyta, kad vykdydama atitikties patvirtinimą Komisija priima sprendimą dėl išlaidų, kurios nebus finansuojamos pagal Sąjungos taisykles, jeigu ji nustato, kad 3 straipsnio 1 dalyje ir 4 straipsnyje nurodytos išlaidos buvo padarytos pažeidžiant Sąjungos taisykles. Reglamento Nr. 1290/2005 3 straipsnio 1 dalyje ir 4 straipsnyje išvardijamos išlaidos, kurios pagal valstybių narių ir Sąjungos pasidalijamojo valdymo principą finansuojamos atitinkamai EŽŪGF ir EŽŪFKP lėšomis.

165 Be to, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1290/2005 24 ir 26 konstatuojamosiose dalyse pabrėžiama valstybių narių patirtų išlaidų atitikties Sąjungos teisės aktams sąlyga, kalbant, pirma, apie Komisijos įgaliojimus nuspręsti dėl šios atitikties ir, antra, EŽŪGF sumokėtų sumų išieškojimą.

166 Galiausiai gairėse įtvirtinama Komisijos diskrecija nustatant finansines pataisas. Iš gairių 2 priedo, susijusio su finansinėmis pasekmėmis vykdant sąskaitų patvirtinimą, matyti, kad visi jame numatyti skirtingi fiksuoto dydžio pataisos lygiai susiję su valstybių narių deklaruotomis išlaidomis.

167 Todėl iš šio sprendimo 161–166 punktų matyti, kad Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnio 1 dalyje numatyta sąskaitų patvirtinimo procedūra ir su ja susijusios finansinės pataisos taikomos tik tuomet, kai išlaidų patyrė valstybės narės ir jos finansuotos EŽŪGF ar EŽŪFKP lėšomis.

168 Atsižvelgiant į šiuos svarstymus reikia išnagrinėti argumentus, pateiktus penktajam ieškinio pagrindui pagrįsti.

169 Graikijos Respublikos argumentai grindžiami nuomone, kad nustatyta pataisa prieštarauja Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsniui ir gairėms, nes iš esmės ji nesusijusi su pažeidžiant Sąjungos taisykles fondų lėšomis finansuotomis išlaidomis.

170 Reikia konstatuoti, kad dėl Komisijos taikytos vienkartinės pataisos Graikijos Respublika turi padengti sumą, lygią mokesčiui, kurį pagal Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas turėjo sumokėti gamintojai, norėję iki 2009 m. gruodžio 31 d. sureguliuoti be atitinkamos sodinimo teisės vynmedžiais apsodintus plotus.

171 Bendrasis Teismas turi konstatuoti, kad Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnyje numatyto mokesčio tikslas buvo leisti sureguliuoti neteisėtai apsodintus sklypus, dėl kurių fondai galėjo patirti neteisėtų išlaidų, atitinkamiems vynmedžių augintojams sumokėjus sumą, mažiausiai du kartus didesnę už atitinkamos sodinimo teisės į sureguliuotą sklypą vertę. Iš minėto 86 straipsnio ar bet kurios kitos Reglamento Nr. 479/2008 nuostatos visiškai nematyti, kad šį mokestį turėjo sumokėti valstybė narė dėl

pažeidimų ar trūkumų fondų lėšomis finansuojamų išlaidų kontrolės srityje. Beje, paklausta taikant proceso organizavimo priemonę ir per teismo posėdį Komisija pripažino, kad jokioje Reglamento Nr. 479/2008 nuostatoje ir jokiame kitame Sąjungos teisės akte nenumatytas nagrinėjamu atveju taikytas finansinės pataisos metodas.

172 Reikia konstatuoti, kad nėra pakankamo ginčijame sprendime taikytos finansinės pataisos ryšio su kokiomis nors fondų lėšomis finansuotomis išlaidomis, patirtomis pažeidžiant Sąjungos teisės aktus. Iš tiesų ši pataisa tiesiogiai grindžiama mokesčiu, kuriuo siekiama leisti sureguliuoti neteisėtai vynmedžiais apsodintus plotus, kaip numatyta Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 dalies antros pastraipos nuostatose, kurios nėra susijusios su sąskaitų patvirtinimo procedūra. Todėl remiantis teismo praktika tokia pataisa negali būti atlikta vykdant sąskaitų patvirtinimo procedūrą (žr. šio sprendimo 163–167 punktus).

173 Atsižvelgiant į įvairius Komisijos pateiktus prieštaravimus dėl Graikijos Respublikos argumentų, negalima pakeisti šios išvados.

174 Pirma, nors Komisija pripažįsta, kad nustatytos pataisos apskaičiavimo metodas nenumatytas teisės aktuose, ji mano, kad remiantis Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 dalies antra pastraipa sąskaitų patvirtinimo procedūra gali pakeisti neatlikto neteisėtai apsodintų plotų sureguliavimo procedūras. Ji laikosi nuomonės, kad minėtoje nuostatoje Sąjungos teisės aktų leidėjo daromą išlygą reikia nagrinėti kaip jai suteikiančią galimybę vykdant sąskaitų patvirtinimo procedūrą taikyti Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos nuostatas ir nurodyti valstybei narei sumokėti šiose nuostatose numatytą mokestį, kai gamintojas nėra sureguliavęs savo neteisėtai apsodintų plotų sumokant minėtą mokestį.

175 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad Reglamento Nr. 479/2008 V antraštinės dalies dėl gamybos potencialo I skyrius susijęs su neteisėtai apsodintais plotais, o 86 straipsnyje numatytas iki 1998 m. rugsėjo 1 d. neteisėtai apsodintų plotų, anksčiau nurodytų Reglamento Nr. 1493/1999 2 straipsnio 2 ir 3 dalyse, privalomas sureguliavimas. Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta, kad ne vėliau kaip iki 2009 m. gruodžio 31 d. gamintojai, sumokėję mokestį, sureguliuoja šiuos plotus. Minėto reglamento 86 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje numatyta, kad nepažeidžiant procedūrų, atliekamų vykdant sąskaitų patvirtinimą, pirmos pastraipos nuostatos netaikomos plotams, sureguliuotiems remiantis Reglamento Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalimi, kuri pagal Reglamento Nr. 479/2008 122 straipsnį buvo taikoma iki 2008 m. liepos 31 d., o šio reglamento 86 straipsnis įsigaliojo 2008 m. rugpjūčio 1 d.

176 Šiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 dalies antra pastraipa siekiama reglamentuoti remiantis Reglamento Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalimi sureguliuotų plotų situaciją, nes joje nustatyta, kad minėtiems plotams netaikomi 86 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyti sureguliavimas ir mokestis, kadangi šiems plotams jau taikyta sureguliavimo procedūra pagal ankstesnę tvarką, ir kad ja Komisijai paliekama galimybė vykdant sąskaitų patvirtinimo procedūrą nustatyti Reglamento 1493/1999 2 straipsnio 3 dalyje numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos neteisingo taikymo pasekmes.

177 Todėl negalima pritarti Komisijos aiškinimui, kad sąskaitų patvirtinimo procedūra pakeičia Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatytą neteisėtai apsodintų plotų sureguliavimo procedūrą, nes tvirtinant sąskaitas galima tik nustatyti taikant Reglamento Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalį neteisingai atlikto sureguliavimo pasekmes fondų lėšomis finansuojamoms išlaidoms (žr. šio sprendimo 163–167 punktus).

178 Atsakydama į proceso organizavimo priemones Komisija taip pat teigė, kad Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 dalies antra pastraipa visų pirma sudaromos sąlygos išspręsti pagal Reglamentą Nr. 1493/1999 pateiktų prašymų sureguliuoti, kurie buvo atmesti, problemą ir vienodo jau išnagrinėtų prašymų ir sureguliavimo pagal Reglamentą Nr. 479/2008 vertinimo klausimą. Dėl pirmo

aspekto reikia pažymėti, kad neteisėtai pasodinti vynuogynai, dėl kurių pateiktus prašymus sureguliuoti Graikijos Respublika atmetė remdamasi Reglamentu Nr. 1493/1999, nuo 2008 m. rugpjūčio 1 d. patenka ne į Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, bet į to paties 86 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos taikymo sritį, nes jokia nuostata nedraudžiama gamintojui prašyti sureguliuoti jų plotus už tai sumokant šioje pastraipoje numatytą mokestį. Dėl antro aspekto negalima sutikti su tuo, kad dėl vienodo požiūrio turi būti identiškai vertinami gamintojai, kurių prašymai sureguliuoti neteisėtai apsodintus plotus buvo pateikti pagal skirtingus teisės aktus, nustatančius skirtingus sureguliavimo kriterijus, taigi tokių gamintojų padėtis nėra tokia pati.

179 Galiausiai, nors per teismo posėdį Komisija teigė susidūrusi su teisės spraga dėl to, ką daryti su remiantis Reglamento Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalies a punktu netinkamai sureguliuotais apsodintais plotais, šį argumentą reikia atmesti kaip visiškai neatitinkantį faktinių aplinkybių, nes Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, kurią taip pat nurodo Komisija, kaip tik yra nuostata, kurią įtvirtinus buvo atsižvelgta į šių apsodintų plotų situaciją, dėl ko atsisakyta fondų lėšomis finansuoti su šiais apsodintais plotais susijusias išlaidas.

180 Todėl pirmasis Komisijos prieštaravimas turi būti atmestas.

181 Antra, Komisija laikosi nuomonės, jog dėl to, kad nesureguliuoti apsodinti plotai yra neteisėti, bus patirta išlaidų BŽŪP nenaudai, susijusių su nuolatine neteisėtų mokėjimų iš fondų rizika, ir neįmanoma tiksliai apskaičiuoti finansinių pasekmių. Taigi finansinės pataisos apskaičiavimo metodas, grindžiamas sodinimo teisių verte, yra tinkamas ir nėra nei savavališkas, nei nepagrįstas. Iš esmės Komisija tvirtina, kad negalėjo įvertinti su pagal Reglamento Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalį netinkamai sureguliuotais apsodintais plotais susijusių išlaidų, o jos naudotas metodas yra tinkamas siekiant įveikti šį sunkumą.

182 Pirma, reikia pažymėti, kad savo 2009 m. vasario 18 d. rašte su pastabomis Komisija nurodė, kad remdamasi Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsniu ji gali siūlyti, kad Sąjungos lėšomis nebūtų finansuojama dalis EŽŪGF lėšomis finansuojamų išlaidų. Vis dėlto nuo šio proceso etapo ji visą savo dėmesį skyrė iki 1998 m. rugsėjo 1 d. neteisėtai pasodintų vynuogynų problemai. Šiame rašte su pastabomis Komisija trumpai aprašė pažeidimus, jos manymu, tariamai padarytus per sureguliavimo procesą taikant Reglamento 1493/1999 2 straipsnio 3 dalyje numatytas nukrypti leidžiančias nuostatas, ir visiškai neužsiminė apie išlaidų, susijusių su neteisėtai pasodintais vynuogynais, kontrolę ir jų galimą poveikį finansavimui Sąjungos lėšomis.

183 Antra, iš 2009 m. rugsėjo 14 d. dvišalio susitikimo protokolo matyti, kad Komisija paminėjo informacinį posėdį, vykusį derantis dėl bendro vyno rinkos organizavimo (toliau – vyno BRO) reformos, per kurį buvo suformuluotas Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnis ir išdėstyta jos tarnybų pozicija. Iš dvišalio susitikimo matyti, kad kai iki 1998 m. rugsėjo 1 d. neteisėtai pasodintų vynuogynų sureguliavimas, atliktas remiantis Reglamento Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalimi, neatitinka Sąjungos teisės aktų, finansinė pataisa nustatoma taikant Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio nuostatas. Laikantis tokios pozicijos šie apsodinti plotai galėtų būti sureguliuoti, „nors neatitikimo pobūdis nuo neteisėtai apsodintų plotų konstatavimo dienos turėjo nuolatinį poveikį vyno rinkai“. Be to, iš šio protokolo taip pat matyti, jog Komisija pripažino, kad kartotinės pataisos taikymas galėjo lemti tai, jog po 2009 m. gruodžio 31 d. būtų privaloma išnaikinti neteisėtai pasodintus vynmedžius, ir kad ji stengėsi pasiekti susitarimą su Graikijos Respublika dėl savo tarnybų pasiūlytos pozicijos, siekdama „diskusiją tęsti tik“ tam, kad, be kita ko, būtų surinkti duomenys, susiję su neteisėtai apsodintų plotų mastu ir sodinimo teisių verte, kuria remiantis apskaičiuojama finansinė pataisa.

184 Taigi per 2009 m. birželio 4 d. dvišalį susitikimą Komisija pasiūlė poziciją, pateiktą Graikijos Respublikai, kad ši pritartų, kuria siekiama nustatyti pažeidimų taikant Reglamento Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalyje numatytas nukrypti leidžiančias nuostatas pasekmes ir pagal kurią Graikijos Respublika turi padengti sumą, lygią Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 dalyje numatyto mokesčio dydžiui, kaip kompensaciją už neteisėtai pasodintų vynuogynų sureguliavimą.

185 Trečia, 2010 m. rugpjūčio 26 d. oficialiame pranešime Komisija laikėsi savo pozicijos dėl draudimo sodinti vynmedžius neturint sodinimo teisės nesilaikymo ir neatitikties Sąjungos teisės aktams taikant šiuo atveju Reglamento Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalį. Ji informavo Graikijos Respubliką apie savo pasirinkimą siūlyti, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 dalį, vienintelę finansinę pataisą, o ne kartotinę finansinę pataisą, nepaisant nuolatinio poveikio vyno rinkai. Toliau ji išnagrinėjo pažeidimus, susijusius su netinkamu Reglamento Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalyje numatytų nukrypti leidžiančių nuostatų įgyvendinimu. Todėl Komisija aiškiai atsisakė galimybės fondų lėšomis finansuojamoms išlaidoms, patirtoms dėl nurodytų pažeidimų, taikyti finansinę pataisą.

186 Ketvirta, suvestinėje ataskaitoje Komisija laikėsi nuomonės, kad visų pirma atsižvelgiant į tai, kad neįmanoma tiksliai apskaičiuoti nustatytų pažeidimų įgyvendinant Reglamento Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalį finansinio poveikio, metodas, grindžiamas sodinimo teisių verte, yra tinkamas apskaičiuoti finansinei pataisai, pateisinamai atsižvelgiant į nuolatinę grėsmę fondams atlikti neteisėtus mokėjimus už nesureguliuotus vynuogynus, o sąskaitų patvirtinimo procedūros tam tikrais atvejais pakeičia Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 dalyje numatytą sureguliavimą (suvestinės ataskaitos 7.2.3 punktas).

187 Tačiau, nors Komisija nurodė, kad neįmanoma tiksliai apskaičiuoti nustatytų pažeidimų finansinio poveikio, reikia konstatuoti, kad prieš jai išsiunčiant 2009 m. vasario 18 d. raštą su pastabomis Graikijos institucijos jai pateikė kiekvieno susijusio nomo duomenis, iš kurių buvo galima sužinoti apie plotus, sureguliuotus įgyvendinant Reglamento Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalį. Atsižvelgiant į tokią išvadą, Komisijos argumentas yra ne toks reikšmingas, nes, priešingai, nei ji tvirtina, remdamasi taip pateiktais duomenimis, ji galėjo Graikijos institucijų paprašyti nurodyti kiekviename nome netinkamai sureguliuotus sklypus ir paramą, pagal vyno BRO suteiktą šiems sklypams, arba bent jau kiekviename nome bendrą šiuo pagrindu suteiktos paramos sumą.

188 Iš šio sprendimo 182–187 punktuose išdėstytų svarstymų matyti, kad vykdydama sąskaitų patvirtinimo procedūrą Komisija nesiekė įvertinti fondų lėšomis finansuotų išlaidų, patirtų dėl nustatytų pažeidimų, nors, priešingai, nei ji tvirtina, nebūtinai nebuvo įmanoma apskaičiuoti šių finansinių pasekmių.

189 Todėl reikia atmesti antrąjį Komisijos prieštaravimą.

190 Trečia, Komisija tvirtina, kad finansinės pataisos apskaičiavimo metodas, grindžiamas sodinimo teisių verte, yra tinkamas, o fiksuoto dydžio suma nuostoliams, kuriuos patirs fondai, padengti gali būti nustatyta pagal sodinimo teisių vertę, naudojamą sureguliavimo mokesčiui apskaičiuoti. Ji taip pat pažymi, kad nežinodama, kokia ateityje bus suteikta paramos suma, ji negalėjo įgyvendinti savo nusistovėjusios praktikos fiksuoto dydžio finansinių pataisų srityje ir galėjo remtis tik sodinimo teisių verte.

191 Visų pirma reikia daryti nuorodą į šio sprendimo 182–187 punktus, į kuriuos atsižvelgiant darytina išvada, kad Komisija nesiekė nustatyti nuostolių, kuriuos patyrė fondai dėl taikant Reglamento Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalies a punktą netinkamai sureguliuotų vynuogynų, sumos, nors turėjo duomenų, kuriais remdamasi galėjo tai padaryti vykdydama sąskaitų patvirtinimo procedūrą, numatytą Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnio 1 dalyje. Be to, argumentas, kad nežinojo paramos, kuri gali būti suteikta ateityje, dydžio, nėra reikšmingas, nes remiantis Graikijos institucijų pateiktais duomenimis buvo galima nustatyti sklypus, kuriems neteisėtai suteikta parama 24 mėnesių laikotarpiu iki 2009 m. vasario 18 d. rašto su pastabomis, laikantis Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnio 4 dalies a punkte numatytos taisyklės, o tai, beje, Komisija pripažino per teismo posėdį.

192 Antra, reikia pažymėti, kad jeigu Komisija iš tikrųjų būtų negalėjusi tiksliai nustatyti dėl taikant Reglamento Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalies a punktą netinkamai sureguliuotų vynuogynų neteisėtai suteiktos paramos dydžio, ji būtų galėjusi taikyti gairėse numatytas fiksuoto dydžio finansines pataisas kaip apskaičiavimo pagrindą kiekviename nome naudodama pagal vyno BRO visiems gamintojams suteiktą paramą ir taikydama, jos manymu, tinkamą pataisos procentinį dydį.

193 Todėl reikia atmesti trečiąjį Komisijos prieštaravimą.

194 Ketvirta, Komisija nurodo, kad Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio taikymo pranašumas tas, kad neteisėtai vynmedžiais apsodinti plotai įteisinami taip pat, kaip ir sumokėjus sureguliavimo mokestį, o paskui vynmedžių augintojai gali gauti paramą.

195 Šis argumentas dviem aspektais yra teisiškai klaidingas.

196 Visų pirma reikia konstatuoti, kad tuo metu, kai buvo pritaikyta finansinė pataisa, t. y. ginčijamo sprendimo priėmimo dieną, būtent 2012 m. birželio 22 d., nebebuvo galima, remiantis Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 dalimi, sureguliuoti neteisėtai pasodintų vynuogynų, nes šioje nuostatoje numatytos priemonės taikymo galutinis terminas buvo 2009 m. gruodžio 31 d., o tai, beje, Komisija aiškiai pripažino per teismo posėdį.

197 Be to, reikia pažymėti, kad sureguliavimas pagal Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 dalį buvo galimas tik gamintojui sumokėjus atitinkamoje valstybėje narėje numatytą mokestį. Tačiau jokioje šio reglamento nuostatoje nenumatyta galimybė sureguliuoti neteisėtai pasodintus vynuogynus, kai tvirtinant sąskaitas atitinkama valstybė narė sumoka Komisijai sumą, lygią minėto mokesčio dydžiui, nes Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje įtvirtinta išlyga negali būti tokios apimties (žr. šio sprendimo 175–179 punktus).

198 Todėl negalima teisiškai pagrįstai tvirtinti, kad dėl finansinės pataisos, kai atitinkama valstybė narė po 2009 m. gruodžio 31 d. turi sumokėti Komisijai sumą, lygią Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnyje numatyto mokesčio dydžiui, galima sureguliuoti neteisėtai pasodintus vynuogynus, jeigu Komisija neįrodo, kad toks sureguliavimo būdas yra leidžiamas pagal kokį nors Sąjungos teisės aktą.

199 Todėl reikia atmesti ketvirtąjį Komisijos prieštaravimą.

200 Iš šio sprendimo 159–199 punktų matyti, kad penktasis ieškinio pagrindas yra pagrįstas, nes Komisija taikė finansinę pataisą, nesusijusią su fondų lėšomis finansuotomis išlaidomis, remdamasi pozicija, kuri neparemta jokiu teisiniu pagrindu (žr. šio sprendimo 175–179 punktus) ir tiesiogiai prieštarauja tiek Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsniui, tiek Reglamento Nr. 479/2008 86 straipsnio 1 dalies antrai pastraipai (žr. šio sprendimo 163–165, 176 ir 177 punktus).

201 Todėl ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas, kiek juo Graikijos Respublikai taikoma vienkartinė finansinė pataisa vyno sektoriuje, o likusią ieškinio dalį reikia atmesti ir nebūtina priimti sprendimo dėl trečiojo, ketvirtojo ir šeštojo ieškinio pagrindų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

(Praleista)

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2012 m. birželio 22 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą 2012/336/ES dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus, Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP), kiek juo Graikijos Respublikai taikoma vienkartinė finansinė pataisa vyno sektoriuje.**

2. Atmesti likusią ieškinio dalį.

3. Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Paskelbta 2014 m. liepos 10 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.